

PŘÍLIŠ OHNĚ

Je krásně, zítra se s tebou znovu projde, kudy šel
dnes. Po monitoru.

Šel by po papíře, pero má, leč inkoust zhořkl žárem
jak pelyněk pěstovaný k nevíře, dokonce do každé
strofy cpe kata. A byť se tu třepe, míchá o život,
výsledný drink děsí: ten a ta.

Dva v jedné pointě – a namol opilí. Co s nimi?
Vyhnat je ven zválet obilí, kde mu to udělá, ani se
nezuje, a tak dále, co ještě se rýmuje, nakonec skončí
každý na jedné straně přerostlé louky. Jen oni, jinak
nikde živáčka.

Jen oni a vysoká tráva, než ji ostří lidské hádky
zkoší, tupost zdupe, do hlíny vmačká –

Mám ti to zavázat? Mám to celé vypnout, nebo jen
režim spánku?

- - -

Je svěží vlhké ráno, patrně září, vidím oba
probuzené a na jiné cestě, než kudy šli dnes: jsou
zaregistrováni v sociální síti mlhy, kterou pro účely
člověka spředel dobrotivý les, činí se, aby
neprotržena – neznámý muž, neznámá žena.